

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

S. Petri Gandense, seu Bauonicum, & S. petri Blandiniense coenobia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

S. Petri Gandense, seu Bauonicum, & S. Petri Blandiniense cœnobia.

SANCTVS Amandus, Traiecti ad Mosam Episcopus, illustris per Galliam Belgicam doctrinæ Euangelicæ præco existit. Huic initia debent sua Gandense seu Bauonicum, Blandiniense, Elnonense & Marchianense cœnobia, cùm opulenta, tūm perantiqua. De prioris vtriusque institutione Philippus ab Eleemosyna, Abbas II. cœnobij Bonæ Spei, Ord. Præmonstratensis, apud Brinchium Hannoniae opidum, vir longè eruditissimus, & S. Bernardo Abbatii Clareuallensi olim familiaris, sic scribit: Viam vniuersæ carnis ingrediente Lothario Rege, successor ei constituitur Dagobertus, sicut regiminis, sic virtutis & pietatis paternæ strenuus imitator. Quo regnante beatus Amandus, ab vrbe Roma regrediens, ministerium verbi, sicut assueuerat, cœpit diligenter exercere, & animarum lucra profectu diuini muneric operari. Huius rei gratia, Ganduum progrederit, & sterilitatem gentis incredulæ fecunditate diuini germinis satagit adimplere. Hic ut liberius securiusque possit in Euangelicæ sationis opus assurgere, interueniente sanctæ recordationis Aichario Nouiomensi Pontifice, à præfato Rege suscepit epistolas, ut nullus verbum vitæ, iugum fidei, sacramenta gratiæ derectaret, sique Regi cœlesti, Rege militante terreno, velociter curreret sermo

san.

In historia
vita S. A-
mandi, qua
M. S. exstat
Elnone &
alibi,

Sanctus, & in exitum mortis, iugulumque diaboli, duo gladij conuenirent; quia felix & iucunda est communio, cum ad clasicum militiae spiritualis erigitur terrenæ satellitium dignitatis.

Populus autem ille sicut vbere glebae, sic vbertate gratiæ sterilis, & iejunus, fanatici erroris cultibus, & idolorum sacrificijs insistebat. Sicque instigante salutis aduersario, dura fronte, & indomabili corde, pacis æternæ consilium respuebat, & salutaribus monitis ceruicoso reluctabatur adnisu. Sacagebat nihilominus vir Domini studio pertinaci & iugi opera, ut in diuersoria mortis inducitos, in regnum vitæ, per gratiam sanctificationis educeret. Renitebatur impietas pie-tatis obsequijs, & ministrum vitæ frequentibus ad mortem trahere moliebatur insidijs. Ille spretâ sui corporis morte, sæpenumerò cæsus, affectus contumelijs, pulsatus iniurijs, opprobrijs laceſſitus, frequenter præcipita-tus in flumen, ab ipsis etiam mulierculis per-secutionis iniuriam sustinebat. Fratres itaque, qui cum nimia deuincti caritate securi fuerant, & in opere Dei præstabant familia-re contubernium, timore mortis & inedia squalore compulsi, fracti animo recesserunt, relicto eo ad propria remeantes. Ille ne quæ grauaret, & vt sine sumtu poneret Euangeli-um, proprijs manibus laborabat, vnde viueret, & vt profacultate ministraret necessita-tem patientibus.

Nihil

Nihilest tam arduum, tamque difficile, quod non expugnet opera pertinax, & frequens lima complanet: maximè cum diligentia comes gratia suffragatur. Aperitur tandem laboribus sanctis ostium grande, & magnatibus, ad fidem cum populo confluenteribus, vir sanctus in virtute Dei confringit idola, templa destruit, altaria demolitur, cultum miseræ superstitionis excludit, & abdicat deceptæ gentilitatis errores. Ad laudem igitur & gloriam nominis Dei, viificæ crucis erigitur triumphale vexillum, & mutato ritu pro fidelibus offeruntur hostiæ salutares. Aedificatur in eodem loco fidelium sumtibus fabrica celebris, quæ in fidei domicilium solemnibus edita sacramentis, sub apostolorum principis honore & nomine, beati Amandi ministerio, consecratur. Construitur item altera cultibus diuinis Ecclesia in loco, quem blanditiūm vocare consueverat voluptatum sectatrix prisca gentilitas, eo quod blanditijs lenis, & amœnitate præcipuus videretur. Vbi Deo seruientium probata constituens officia clericorum, curæ pastoralis officium discipulo suo, viro venerabili tradidit Floreberto. Sub illius felici magisterio sanctus Bauo secretum votiæ reclusionis intrauit, postquam à vanitate seculi, beati Amandi prædicatione, conversus est, & Ecclesiastico ritu benedictionis gratia tonsuratus. In qua vigilijs, ieunijs, orationibus conuenienter intentus, seipsum Deo Patri ho-

tri hostiam viuam, sanctam, beneplacentem iuxta institutionem viri Dei, fatagebat fideliter exhibere.

Hactenus Philippus ab Eleemosina; ex cuius verbis illud effici videtur, in Blandiniensi, ut & in alijs plerisque nostratis cœnobitis veterioribus, à prima institutione, non monachos, sed clericos regulariter in communi vixisse. Idem de Gandensi seu Bauonico cœnobia tam pridem Molanus, vir sacrae nostratis historiæ peritissimus adnotauit, Ut vt sit, certò constat B. Gerardum Abbatem Broniensem, anno nongentesimo quadragesimo primo, pulsis clericis, monasticam apud Blandinienses disciplinam instituisse.

Est autem Blandiniense S. Petri cœnobium intra muros hodie urbis Gandensis in monte Blandinio situm, Flandria Comitum olim Mausoleum, quorum tumulos marmoreos ibi spectari solitos impij Calvinistæ, vna cum basilica amplissima, anno superioris seculi octauo & septuagesimo, funditus exsciderunt.

Gandense porrò seu Bauonicum cœnobium, à S. Bauone, viro nobilissimo, cuius opibus illud S. Amandus exstruxit, sic nunc upatum, loco plano, ad Scaldis & Lise fluminum confluentem, olim situm fuit. Cuius quidem loci monachi, Paullo III. Pontifice Maximo indulgente, anno salutis millesimo quingentesimo tricesimo septimo, Kalendis Augusti, Canonicorum, ut loquuntur, secularium vitam sunt amplexi. Qua de re versus hic chronographicus.

In Natal.
SS. Belgij
1. Octob.